

Paris, 7 d'abril de 1952.

Estimat Dr. Vicens:

Ja em té instal·lat aquí, i impescat tant com es pot imaginar. Tot el que veig és tant o més bonic del que esperava, i en dos dies he tingut ja ocasió de retrobar alguns bons amics — la colònia catalana és de les més importants, a proporcions — i de fer-ne algun de nou més que valer la pena. Ara fa un mesament, per cert, i més per casualitat, he conegut un xicot de l'Uruguay, que estudia amb M. Braudel i que el coneix i volia perquè va assistir a la meua conferència als Annales; me l'ha presentat una noia amiga meua perquè em facilités l'entrada a la Biblioteca Nacional, on heig de mirar un manuscrit que em va encomanar el Sr. Martínez Ferrando, però de passada m'ha ofert també de fer-me conèixer M. Braudel, que no està aquí fins després de Pasqua.

Em faig càrrec que li és difícil de poder-me seguir en conint estans de la fi de març, tal com havia estat a demanar-li, i per tant he tingut aquí amb un títollet d'avanç i tancar, signat a tancar-me'n si no puc res de nou, però també amb possibilitats de traspassar el títollet si tinc ocasió de estar. No sé si jo en aquest món d'estudiants-bòhems podria arribar a trobar algun sistema de continuar aquí, perquè tots hi van molt adaltrats per aconseguir-ho per ells, però tant jo com els meus amics ens hi esforcem

des del primer dia. Per altra part, tal com costi un a dir, des de Toulouse, fa unes tres setmanes, vaig veure al Dr. Bosch Finquera, en un pla mig de coctis mig d'interis, força equilibrat, però fins a la meua partida d'allí no m'havia rebut resposta; si és que arriba després de la solida, Mme. Andrieu - la meua patrona - em fa prometre fer-me-la a mans ací. Però fins en el cas que no m'hagi contestat, em sembla - davant els nous que tinc p'la meua credibilitat - que m'atreure a aver- lo a cura a casa meua.

El pas de M. Masó per Toulouse, no pas menys que per Barcelona, alguns m'han dit en finalt i en Nadal, ha deixat un rastre de perplexitat. I ací a Paris, pel que un dia suava aquest xicot un jovent, també per l'estil; es veu que se tenen per un xic atatatat.

D'arribada, vaig tenir una petita conversa amb el Sr. Manauel, director del Colegio, que en alguns paravals va poder donar una nostra veul. Cent del seu bluff pedant i del seu "ideologisme" històric, i encara de segona fila.

No se'uell cansar més parlant-li del que he fet i vist a Paris, en tres dies scarsos. Compta per i-cure encara molt més, mentre pugui: almenys, fins al dia 20.

Els millors records d'en

Ramon Folch.